

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af: Forslag til Lov, der stadfæster den foreløbige Lov af 12te December f. A. om Udredelse fra Kongeriget af Heste til Brug for Hæren. (Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1165—66).

Jensen: Efterat den foreløbige Lov af 12te December f. A. er traadt i Virksomhed, og efterat den har modtaget en saa stor Forandring i det andet Thing, kunde der maaskee have været Opfordring for mig til at afholde mig fra nærmere at gaae ind paa den, men jeg maa dog tillade mig at yttre et Par Ord om den. Jeg skal først holde mig til § 4, som omhandler Mønstringskommissioner. Den har ganske vist truffet en meget heldigere Bestemmelse med Hensyn til Mønstringskommissionerne, end der tidligere var gjældende; thi disse have som bekjendt brugt en Fremgangsmaade ved Mønstringen af militære Heste, som idetmindste efter mit Skjøn geraader dem til liden Vre. Jeg kunde imidlertid have ønsket, at der i vidt udstrakte Amtur havde været bestemt to Steder istedetfor eet, hvor Hestene skulde fremstilles til Bedømmelse. Det er i § 4 bestemt, at det i Almindelighed skulde være det Sted, hvor Amtmanden har sin Bopæl, og det finder jeg forsaavidt meget rigtigt; men det har dog forvoldt mange fjerntliggende Distrikter forøgede Udgifter, deels ved, at de have maattet sende Hestene en lang Vej, deels derved, at det ofte har været Tilfældet, at en Hest, der har maattet tilbagelægge en Vej af en halv Snees Mil for at blive mønstret, derved er bleven saa medtagen, at den er bleven kasseret, hvorfor det vedkommende Lægd har maattet kjøbe en ny Hest, saa at sige med Kniven paa Struben, og derfor har maattet betale ofte 50 Rb. mere, end hvad en Hest af den Bessaffenhed kunde være kjøbt for i deres eget Lægd. Jeg troer derfor, at det vilde være heldigt, om Mønstringskommissionen i vidt udstrakte Amtur havde modtaget Hestene til Møn-

string paa to forskjellige Steder. Der kan vel ogsaa være enkelte Steder, hvor Hestene have maattet føres over Sunde, hvilket aabenbart er langt besværligere, end det vilde have været for en Kommission at rejse til et andet Sted. — Ifølge § 5 er den højeste Priis, hvortil en Hest ligeoverfor Staten maa taxeres, 150 Rb. Det er naturligtvis ikke muligt, naar der skal staffles saamange Heste tilveie paa en saa kort Tid, at bestemme en vis Sum, uden at det stæer paa en vilkaarlig Maade. Jeg vilde derfor ogsaa have ønsket, at der slet ingen Bestemmelse i saa Henseende havde været sat, og jeg troer, at Regjeringen godt kunde have overladt det til Kommissionerne paa egen Haand at taxere Hestene og dernæst have holdt sig til denne Taxationssum, om Staten vilde tilbagelevere Hestene efter Krigens Tilendbringelse. — Der staaer dernæst i 2den Passus af § 6, at Amtrepartitionsfonden skal afholde de Udgifter, som ere forbundne med Anstæffelsen af Hestene, hvor Lægderne ikke opfyldte deres Forpligtelser. Jeg kunde have ønsket, at det havde været bestemt i Loven, at disse Udgifter i det Hele skulde have været lignede paa Hartkornet og paa Formue og Leilighed. Jeg troer, at man derved vilde have sparet en heel Deel af den Tid, som er anvendt paa Krigsskatloven i det andet Thing; thi naar disse Udgifter havde været lignede deels paa Hartkornet og deels paa Formue og Leilighed, troer jeg ikke, at Byrden vilde have været saa overordentlig stor, som naar de alene lignes paa Hartkornet. Efter hvad der er mig bekjendt, er denne Udgift i enkelte Kommuner lignet paa den førstnævnte Maade, fordi Sogneforstanderskaberne have meent, at det var rigtigt og billigt, medens andre Kommuner derimod have foretaget Ligningen alene efter Hartkornet, saa at Folk med store Indtægter ere blevne aldeles frie for at svare Noget. Dette er imidlertid nu af mindre væsentlig Betydning, efterat Lovforslaget har modtaget den Forandring, som er foretagen i det andet Thing, nemlig at Hestene skulde erstattes med 200 Rb. Stykket, forsaavidt